DOMSTOLENS DOM

den 10 juli 2001 *

I mål C-315/99 P,

Ismeri Europa Srl, Rom (Italien), företrätt av S. Ristuccia och G-L. Tosato, avvocati, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 15 juni 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) i målet T-277/97 Ismeri Europa mot revisionsrätten (REG 1999, s. II-1825), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas revisionsrätt, företrädd av J.-M. Stenier, J. Inghelram och P. Giusta, alla i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: italienska.

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, M. Wathelet och V. Skouris samt domarna D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (referent), P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken och C. W. A. Timmermans,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 20 mars 2001,

och efter att den 3 maj 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Ismeri Europa Srl (nedan kallat Ismeri) har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 24 augusti 1999, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen överklagat förstainstansrättens dom av den 15 juni 1999 i mål T-277/97, Ismeri Europa mot revisionsrätten (REG 1999, s. II-1825, nedan kallad

den överklagade domen), genom vilken förstainstansrätten ogillade talan om ersättning för den skada som klaganden skall ha lidit till följd av den kritik mot klaganden som revisionsrätten framförde i särskild rapport nr 1/96, antagen den 30 maj 1996, beträffande MED-programmen (EGT C 240, s. 1), nedan kallad rapport nr 1/96.

2 I rapporten, som publicerades i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 19 augusti 1996, framförde revisionsrätten kritik mot hur MED-programmen sköttes, och framhöll särskilt de intressekonflikter som förelåg i det globala systemet för genomförande. Revisionsrätten konstaterade att av de fyra medlemmarna i Byrån för nätverken i Medelhavsområdet (nedan kallad ARTM), en organisation utan vinstintresse som skapats enligt belgisk rätt av kommissionen för att garantera det administrativa och finansiella genomförandet av MED-programmen, var två ledare för byråer för tekniskt bistånd. Dessa två byråer hade tilldelats kontrakt för uppföljning av de program som de själva hade varit med och utarbetat inom ramen för rådgivning om förvaltningen av ARTM. Ismeri är en av de två byråer för tekniskt bistånd som utpekats i rapport nr 1/96.

3 Den 31 januari 1997 skickade Ismeri en skrivelse till revisionsrätten för att delge denna de invändningar som Ismeri hade mot rapport nr 1/96. Ismeri begärde i skrivelsen att revisionsrätten skulle rätta de punkter i rapporten som avsåg Ismeri. Den 7 mars 1997 svarade revisionsrätten att den vidhöll sina ursprungliga ståndpunkter och att den inte ämnade offentliggöra begärda rättelser.

4 Den 17 juli 1997 utfärdade Europaparlamentet en resolution om rapport nr 1/96 (EGT C 286, s. 263) vari revisionsrättens konstateranden upprepades med betoning på att ärendet lämpligen kunde tjäna som exempel, och parlamentet uppmanade kommissionen att vidta kraftfulla åtgärder för att undvika nya liknande situationer.

5 Den 20 oktober 1997 väckte Ismeri talan vid förstainstansrätten med yrkande om ersättning för skada på grund av kränkning av Ismeris anseende, och skada på

grund av hävda avtal och utebliven vinst som Ismeri skulle ha lidit till följd av offentliggörandet av rapport nr 1/96. Klaganden begärde vidare att förstainstansrätten skulle höra ett antal vittnen för bevisupptagning.

Den överklagade domen

6 Efter att ha ogillat ett antal olika invändningar som framställts av revisionsrätten om att talan inte kunde tas upp till sakprövning (punkterna 25—94 i den överklagade domen), prövade förstainstansrätten under två rubriker klagandens materiella grunder.

7 Vad först beträffar åsidosättande av principen om kontradiktoriskt förfarande erinrade förstainstansrätten om att det inte är tillräckligt att en rättsstridig handling företas för att ansvar skall uppkomma för gemenskapen. Det krävs dessutom att förekomsten av ett orsakssamband mellan en sådan handling och den påstådda skadan påvisas (punkt 100 i den överklagade domen).

8 Förstainstansrätten anmärkte att även om klaganden hade givits tillfälle att yttra sig angående rapport nr 1/96 innan denna antogs och offentliggjordes, skulle revisionsrätten ändock inte ha ändrat innehållet i rapporten. Förstainstansrätten grundade denna uppfattning på den omständigheten att Ismeri framförde sina invändningar mot riktigheten av vissa delar av rapport nr 1/96 i brevet av den 31 januari 1997, och att revisionsrätten i sitt svar av den 7 mars samma år förkastade klagandens synpunkter och upplyste klaganden om att det inte fanns anledning att vidta någon rättelse av rapporten. Enligt förstainstansrätten skulle revisionsrätten ha vidhållit de angripna skrivningarna i rapport nr 1/96, även om Ismeris invändningar hade presenterats för revisionsrätten redan före antagandet av rapporten (punkterna 101—104 i den överklagade domen).

9 Förstainstansrätten fann följaktligen att den inte kunde bifalla talan på den grunden, utan att därvid ta ställning till huruvida sökanden, för att få rätt att höras innan rapport nr 1/96 antogs, kunde göra den kontradiktoriska principen gällande vid revisionsrätten (punkt 105 i den överklagade domen).

10 För det andra ansåg förstainstansrätten, vad gäller den nedsättande kritik som framförts i rapport nr 1/96 mot Ismeri, att revisionsrätten i vissa fall kunde bli tvungen att, i fråga om allvarliga brister inom gemenskapsinstitutionerna, peka ut utomstående som är direkt inblandade (punkt 109 i det överklagade beslutet). De bedömningar som revisionsrätten gör av berörda personer i liknande fall, kan grunda ett ansvar för culpa för gemenskapen om de faktiska omständigheter som bedömningarna grundas på är felaktigt återgivna eller feltolkade. Förstainstansrätten gör en heltäckande prövning i detta avseende (punkt 110 i den överklagade domen).

11 När det gäller den första särskilda invändningen om förtal som avsåg intressekonflikten, fann förstainstansrätten att revisionsrätten var skyldig att, utan att för den skull uttala sig om huruvida klaganden gjort sig skyldig till uppsåtligt bedrägeri, uppmärksamma de objektiva brister som medfört att Ismeri kunde utöva ett inflytande på beslutsprocessen inom ARTM, och således, genom sin egen och ledarens ställning, gynna sina egna intressen. Enligt förstainstansrätten utgjorde dessa omständigheter i sig en intressekonflikt och revisionsrätten hade inte begått något fel genom att kritisera omständigheterna (punkterna 112—124 i den överklagade domen).

12 I fråga om den andra invändningen, som avsåg att klaganden hade motsatt sig kommissionens begäran om att cheferna för byråerna för tekniskt bistånd skulle lämna styrelsen i ARTM, fann förstainstansrätten att de omständigheter som beskrevs i rapport nr 1/96 utgjorde fastställda sakförhållanden och att de hade tolkats korrekt, då chefen för Ismeri inte avgick förrän två år efter kommissionens begäran och efter det att nya villkor avseende tilldelning av kontrakt och val av efterträdare framförts efter hand (punkterna 126—143 i den överklagade domen).

13 I fråga om den tredje invändningen, enligt vilken revisionsrätten skulle ha underlåtit att beakta de positiva resultaten av det arbete som klaganden bidragit med, underströk förstainstansrätten att det där inte rörde sig om ett kriterium för att ifrågasätta relevansen av de konstateranden som revisionsrätten gjort inom ramen för sin behörighet, vilken utgörs av den ekonomiska förvaltningen (punkterna 144—147 i den överklagade domen).

14 Förstainstansrätten ogillade följaktligen talan (punkt 148 i den överklagade domen).

Överklagandet

15 Ismeri har yrkat att domstolen skall upphäva den överklagade domen, bifalla de yrkanden som Ismeri framställt i första instans och förplikta revisionsrätten att ersätta rättegångskostnaderna såväl i förstainstansrätten som i domstolen. Till stöd härför har klaganden anfört sex grunder för upphävande.

16 Revisionsrätten har yrkat att domstolen skall ogilla överklagandet och förplikta Ismeri att ersätta rättegångskostnaderna.

Den första grunden: Fel vid förfarandet i förstainstansrätten i form av underlåtenhet att fatta beslut avseende begäran om vittnesförhör och otillräcklig bevisupptagning

17 Ismeri har hävdat att dess begäran om vittnesförhör utgjorde en självständig punkt i dess yrkanden, vilken förstainstansrätten skulle ha tagit ställning till i den

överklagade domen. Ismeri har tillagt att förstainstansrättens underförstådda avslag på yrkandet är detsamma som bristfällig bevisupptagning i målet, eftersom förstainstansrätten satte sin tilltro till innehållet i rapport nr 1/96, trots att den uttryckt tvivel om vissa dokuments trovärdighet.

18 Revisionsrätten har genmält att förstainstansrättens val av bevismedel omfattas av dess självständiga bedömning och, i andra hand, att bevisupptagningen var tillräcklig. Gemenskapsdomstolen är inte heller tvungen att i en dom redogöra för skälen till att den inte bifaller en begäran om bevisupptagning i form av vittnesförhör.

19 Förstainstansrätten är i detta avseende ensam om att avgöra huruvida det föreligger ett eventuellt behov av att komplettera den information som den har tillgång till i anhängiggjorda mål. Huruvida handlingarna i målet skall anses ha bevisvärde omfattas av förstainstansrättens självständiga bedömning av de faktiska omständigheterna, som enligt fast rättspraxis inte omfattas av domstolens prövning inom ramen för överklagandet, utom i fall då den bevisning som läggs fram vid förstainstansrätten har missuppfattats eller när det framgår av handlingarna i målet att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga (dom av den 4 mars 1999 i mål C-119/97 P, Ufex m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-1341, punkt 66, och beslut av den 14 oktober 1999 i mål C-437/98 P, Infrisa mot kommissionen, REG 1999, s. I-7145, punkt 34).

20 Det har i förevarande överklagande inte framkommit några uppgifter som visar att så skulle vara fallet här. Under dessa omständigheter kan förstainstansrätten inte klandras för att i domen inte uttryckligen ha besvarat Ismeris begäran om vittnesförhör.

21 Överklagandet kan således inte bifallas på den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av den kontradiktoriska principen, och den tredje grunden: Underlåtenhet att pröva det påstådda åsidosättandet av denna princip

22 Genom den andra grunden har Ismeri i huvudsak kritiserat förstainstansrätten för att ha hämtat stöd för sin dom i den omständigheten att revisionsrätten inte ändradè rapport nr 1/96 på det sätt som klaganden önskade, efter det att den publicerats, för att härav dra slutsatsen att revisionsrätten skulle ha agerat på samma sätt om Ismeri hade fått möjlighet att yttra sig innan nämnda rapport antogs.

23 Den kontradiktoriska principen kräver emellertid att berörda parter ges tillfälle att yttra sig innan en rättsakt som angår dem antas, vilket utgör ett grundläggande villkor för en myndighets utövande av en befogenhet att göra en skönsmässig bedömning. Detta villkor gäller med stöd av artikel 206 i EG-fördraget (nu artikel 276 EG i ändrad lydelse) i förhållande till såväl gemenskapens institutioner som andra rättssubjekt som är föremål för revisionsrättens kontroll. Villkoret är också en nödvändig del av förfarandet när Europaparlamentet skall bevilja ansvarsfrihet.

24 Revisionsrätten har erinrat om att de tre villkor som måste vara uppfyllda för att gemenskapens utomobligatoriska ansvar skall aktualiseras, däribland kravet på ett orsakssamband mellan en rättsstridighet och en skada, är kumulativa och att förstainstansrätten inte var tvungen att uttala sig angående de två övriga villkoren om den ansåg att ett av dessa inte var uppfyllt. Revisionsrätten anser att argumentet att även en utomstående som kritiseras borde ha samma rätt att yttra sig som en institution som omfattas av revisionsrättens kontroll i första hand inte kan läggas till grund för prövningen, eftersom det inte är en invändning som riktas mot den överklagade domen, och i andra hand eftersom argumentet skall underkännas.

25 I den tredje grunden har Ismeri i huvudsak upprepat vad som anförts i föregående grund genom att klandra förstainstansrätten för att ha undvikit den enligt sökanden centrala frågan huruvida underlåtenheten att tillämpa den kontradiktoriska principen i fallet är otillåten. Svaranden har bemött detta med att åberopa samma argument som anförts mot den andra grunden.

26 Dessa två grunder, som skall behandlas i ett sammanhang, anförs mot det resonemang genom vilket förstainstansrätten i punkterna 100—105 i den överklagade domen fann att talan inte kunde vinna bifall på den grunden att den kontradiktoriska principen skulle ha åsidosatts och att det "härvid inte [fanns] anledning att ta ställning till huruvida sökanden i detta fall kunde göra gällande denna princip".

27 Domstolen påpekar att revisionsrätten, enligt vad som föreskrivs i bestämmelserna om dess förfarande, varken är tvungen att underställa utomstående part sina utkast till rapporter på samma villkor som gäller gentemot gemenskapens institutioner, eller att därefter offentliggöra svaren från dem som berörs av rapporten. Det förfarande som föreskrivs i artikel 188c.4 EG-fördraget (nu artikel 248.4 EG i ändrad lydelse) och artikel 206 i fördraget, har som ändamål att bidra till förbättringen av gemenskapens ekonomiska förvaltning genom att översända rapporterna till institutionerna och genom utvärdering av institutionernas svar. Det skulle inte gagna det eftersträvade målet att låta tredje part delta i detta förfarande.

28 Den kontradiktoriska principen är emellertid en allmän rättsprincip vars efterlevnad säkerställs av domstolen. Principen är tillämplig på alla förfaranden som kan utmynna i ett beslut från en gemenskapsinstitution, som på ett märkbart sätt påverkar en persons intressen (se särskilt, för ett liknande resonemang, dom av den 23 oktober 1974 i mål 17/74, Transocean Marine Paint mot kommissionen, REG 1974, s. 1063, punkt 15; svensk specialutgåva, volym 2, s. 357).

29 Även om antagandet och offentliggörandet av revisionsrättens rapporter inte utgör beslut som direkt påverkar rättigheterna för de personer som nämns i rapporterna, kan de ändå få sådana konsekvenser för dessa personer att de måste beredas tillfälle att framföra invändningar mot de punkter i nämnda rapporter där personerna nämns vid namn, innan rapporterna slutgiltigt fastställs.

30 Eftersom revisionsrätten har underlåtit att ge Ismeri möjlighet att framlägga sina synpunkter på de avsnitt i rapport 1/96 som avsåg Ismeri och som skulle tas med i rapporten, följer det av dessa omständigheter att den kontradiktoriska principen har åsidosatts vid förfarandet för att anta nämnda rapport.

31 Åsidosättandet har inte undanröjts genom att klaganden tilläts framföra sina synpunkter till revisionsrätten när rapport nr 1/96 väl var offentliggjord. Det är självklart att en institution är mer benägen att beakta synpunkter innan den fastställer sitt definitiva beslut, än efter det att beslutet har offentliggjorts, eftersom ett erkännande av att kritiken är berättigad, efter ett offentliggörande, medför en skyldighet att frångå det tidigare beslutet genom en rättelse.

32 Av samma anledning kan man inte enbart av den omständigheten att revisionsrätten den 7 mars 1997 tillbakavisade den kritik som Ismeri den 31 januari 1997 framförde mot rapport nr 1/96, som offentliggjordes den 19 augusti 1996, dra slutsatsen att revisionsrätten skulle ha handlat på samma sätt om kritiken hade framförts före antagandet av rapporten den 30 maj 1996.

33 Det framgår däremot av samtliga omständigheter i målet, såsom dessa tolkades av förstainstansrätten, och framför allt av det uppenbara och allvarliga

åsidosättande av reglerna för en sund förvaltning som bestod i att personer med privata intressen som direkt påverkades av beslut som fattades av ARTM kunde sitta kvar i ARTM:s styrelse under så lång tid att ett hörande av Ismeri inte på något sätt hade kunnat ändra revisionsrättens uppfattning om lämpligheten av att nämna detta företag vid namn i rapport nr 1/96, eller om lämpligheten av ordvalet med avseende på detta.

34 Härav följer att den rättsstridiga handling som begåtts inte har kunnat påverka innehållet i rapport nr 1/96 och att det följaktligen inte existerar något orsakssamband mellan den omständigheten att Ismeri inte hördes och den skada som Ismeri anser sig ha lidit på grund av offentliggörandet av nämnda rapport.

35 Ismeri har följaktligen inte fog att klandra förstainstansrätten för att den har underkänt grunden om att den kontradiktoriska principen åsidosatts.

36 Överklagandet kan således inte vinna bifall på den andra och den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Överträdelse av gemenskapsrätten och bristfällig motivering avseende påståendet om förtal

37 Ismeri har gjort gällande att förstainstansrätten felaktigt och utan motivering har funnit att det inte har förekommit något förtal, trots att offentliggörandet, om det inte är nödvändigt, av namnuppgifter angående en utomstående med hänvisning till eventuella åtal strider mot, för det första, den anonymitetsregel som erkänts

av förstainstansrätten med förbehåll för vissa undantagsfall och, för det andra, mot konfidentialitetsprincipen, som med stöd av allmänna rättsprinciper skall ha företräde vid väckandet av åtal samt, för det tredje, mot proportionalitetsprincipen, som ålägger gemenskapens institutioner att inte göra större ingrepp i den enskildes situation än vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet.

38 Revisionsrätten anser inte att invändningarna kan läggas till grund för prövningen i sak, eftersom de inte är direkt riktade mot förstainstansrättens rättsliga argumentation. I andra hand har svaranden framhållit att eftersom det var fråga om allvarliga brister som Ismeri var inblandad i, har förstainstansrätten på goda grunder ansett det vara nödvändigt, och därmed också proportionerligt, att utpeka de personer i fråga om vilka en intressekonflikt visats föreligga. Ismeris hänvisning till en hypotetisk tystnadsplikt är under alla omständigheter något nytt.

39 Det framgår av punkt 109 i den överklagade domen att förstainstansrätten har medgivit att revisionsrätten, i undantagsfall och framför allt vid allvarliga brister som märkbart påverkar de lagliga och korrekta inkomsterna eller utgifterna eller behovet av en sund ekonomisk förvaltning, kan bli tvungen att avslöja de konstaterade faktiska omständigheterna i deras helhet och således nämna de utomstående som är direkt inblandade vid namn. Ett sådant utpekande, som syftar till ett effektivt fullgörande av revisionsrättens kontrolluppgift, kan vara särskilt viktigt när anonymiteten kan göra det oklart vilka personer som är inblandade.

40 Domstolen anser, i likhet med förstainstansrätten, att särskilda omständigheter som kan hänga samman med hur pass allvarliga omständigheterna är eller risken för att skapa förvirring, som är till skada för utomståendes intressen, kan medge att revisionsrätten i sina rapporter nämner personer — som i princip inte är underkastade revisionsrättens kontroll — vid namn, med förbehåll för att den

kontradiktoriska principen är tillämplig i fråga om dessa personer, vilket har påpekats i punkterna 28 och 29 i detta mål.

41 Det ankommer på gemenskapsdomstolen att vid prövningen av en talan bedöma om ett nämnande vid namn var nödvändigt och stod i proportion till det mål som eftersträvades genom offentliggörandet av rapporten. Den heltäckande prövning som rätten gör i detta avseende omfattas av dess självständiga bedömning av de faktiska omständigheterna, vilken inte är underkastad överrättens prövning, utom när det framgår av handlingarna i målet att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga eller när uppgifterna i målet har missuppfattats.

42 Förstainstansrättens bedömning att revisionsrätten lagenligt kunde nämna Ismeri vid namn i sin rapport nr 1/96, och särskilt i punkt 57 i nämnda rapport avslöja kommissionens undersökning avseende behovet av eventuella åtal, kan således inte prövas av domstolen då inte någon omständighet som har framkommit inom ramen för detta överklagande leder till slutsatsen att förstainstansrätten har missuppfattat uppgifterna i målet eller att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga.

43 Överklagandet kan därför inte vinna bifall på den fjärde grunden.

Den femte grunden: Förvanskning av omständigheterna, otillräcklig motivering och den felaktiga rättsliga beteckningen intressekonflikt

44 Klaganden har hävdat att förstainstansrätten, genom att slå fast att det för Ismeris del förelåg en intressekonflikt, förvanskade omständigheterna i målet.

Klaganden har också hävdat att ARTM, i vars styrelse en av klagandens chefer satt, inte hade rätt att besluta om tilldelning av kontrakt till byråer för tekniskt bistånd och att beslutet att tilldela de två enda kontrakt som slöts med Ismeri, vilket utgör underlag för rapport nr 1/96, togs av kommissionen samt att MED-programmens försöksstadium, som rättfärdigade att kontrakt tilldelades enligt överenskommelse, fortsatte att gälla efter bildandet av ARTM.

45 Klaganden har tillagt att begreppet intressekonflikt, som används utan koppling till de berördas avsikter, saknar varje rättslig innebörd och är olämpligt när de gäller att rättfärdiga någon som helst bedömning av situationen.

46 Revisionsrätten har anfört att då det inte föreligger någon missuppfattning av uppgifterna i målet och då det inte framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, är argumenten avseende ARTM:s befogenheter, kommissionens roll och tiden för försöksstadiet inte något annat än en uppmaning att ompröva de konstateranden av sakomständigheterna som gjorts i första instans, vilket kan efterkommas. Vad avser diskussionen angående begreppet intressekonflikt, som inte är annat än en upprepning av ett argument som framförts redan i första instans, kan detta inte prövas i sak och är ogrundat, då förstainstansrätten har givit en tydlig definition av begreppets innebörd.

47 Domstolen konstaterar för det första att inom ramen för revisionsrättens kontroll av den ekonomiska förvaltningen inom gemenskapens institutioner och organisationer är begreppet intressekonflikt, som av förstainstansrätten i punkt 112 i den överklagade domen definierats så att "en person som deltar i bedömningen och urvalet av anbuden avseende ett offentligt kontrakt tilldelas kontraktet", relevant, användbart och karaktäristiskt för en allvarlig brist inom den berörda institutionen eller organisationen.

48 Enligt förstainstansrättens bedömning gav de omständigheter som anförts i målet upphov till en intressekonflikt. Denna bedömning omfattas för det andra av förstainstansrättens självständiga bedömning. Då det inom ramen för överklagandet inte visats att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga eller att det förekommit någon missuppfattning av uppgifterna i målet, kan förstainstansrättens bedömning inte underställas domstolens prövning.

49 Överklagandet kan således inte bifallas på den femte grunden.

Den sjätte grunden: Förvanskning av omständigheterna och otillräcklig motivering med avseende på att Ismeris chef vägrade avgå från ARTM:s styrelse

50 Ismeri har hävdat att förstainstansrätten inte kunde inskränka sig till att framföra vissa tvivel om trovärdigheten av en handling som antogs visa att kommissionen hade avstått från att begära att en av Ismeris chefer skulle avgå ur styrelsen för ARTM. Klaganden har likaledes ifrågasatt förstainstansrättens resonemang när det gäller att godta att det var efter långdragna förhandlingar om tilldelning av kontrakt och förslag på ersättare, som avgången slutligen kom till stånd.

51 Revisionsrätten har i dessa konstateranden inte kunnat se några omständigheter som gör att man kan sluta sig till att de faktiska omständigheterna missuppfattats, vilket krävs för att ifrågasätta förstainstansrättens bedömning.

52 Den diskussion avseende tolkningen av protokollet från ARTM:s styrelsemöte den 21 januari 1994, som inletts av Ismeri inom ramen för överklagandet, och avseende de villkor som Ismeri ställde för att dess chef skulle avgå ur styrelsen för ARTM, har inte gjort det möjligt att i skälen till den överklagade domen visa att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga eller att uppgifterna i målet har missuppfattats.

53 Den sjätte grunden utgör under dessa omständigheter en uppmaning att ompröva förstainstansrättens bedömning av faktiska omständigheter, vilken inte kan bli föremål för prövning inom ramen för överklagandet.

54 Överklagandet kan följaktligen inte bifallas på den sjätte grunden.

55 Av vad som anförts ovan följer att överklagandet skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

56 Enligt artikel 69.2 i domstolens rättegångsregler, som enligt artikel 118 skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Revisionsrätten har yrkat att Ismeri skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, skall revisionsrättens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Ismeri Europa Srl skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Rodríguez Iglesias	Gulmann	Wathelet
Skouris	Edward	Puissochet
Jann	Sevón	Schintgen
Macken		Timmermans

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 juli 2001.

R. Grass
Justitiesekreterare

G. C. Rodríguez Iglesias
Ordförande